

ZBOROVANJA**36. ESRI konferenca uporabnikov**

San Diego, Združene države Amerike, 20.–24. 7. 2015

Podjetje ESRI vsako leto organizira mednarodno konferenco uporabnikov (*Esri User Conference*) v San Diegu v ameriški zvezni državi Kalifornija. Letos je potekala že šestintrideseta. Udeležilo se je približno 16.000 udeležencev iz 130 držav. Tema je bila »Uporaba geografije vsepovsod« (*Applying geography everywhere*).

ŠPELA GUŠTIN

Slika 1: Tema letošnje Esrijeve konference je bila razvidna na vsakem koraku.

TOMAŽ PODOBNIKAR

Slika 2: Uvodno predavanje Jacka Dangermonda.

Na plenarnem delu je predsednik podjetja, Jack Dangermond, predstavil vizijo podjetja, novosti ter časovnico razvoja programov *ArcMap* in *ArcGIS Pro*. Veliko pozornost je namenil spletnemu GIS (*ArcGIS Online*), aplikacijam, s katerimi lahko do ArcGISa dostopamo z mobilnih telefonov in tablic ter uporabi 3R tehnologije v GIS-u. V sodelovanju s podjetjem *Google* pripravlja ESRI *ArcGIS Earth*, aplikacijo za delo s 3R podatki, ki naj bi izšla konec leta 2015. Podelil je tudi nagrade za posebne dosežke pri uporabi GIS (več dobitnikov), nagrado *GIS Enterprise Award* (dobitnik Irish Water), Predsednikovo nagrado (dobitnik *National Audobon Society*) in nagrado *Smart Government Award* (dobitnik Abu Dabi).

Na konferenci so se predstavljala različna podjetja in organizacije (na primer Canon, National Geographic Society, World Wildlife Fund, IBM, Trimble). Za tehnično pomoč je bilo mogoče povprašati Esrijeve sodelavce, si ogledati galerijo posterjev, tehnične delavnice ter predstavitve na več kot 70 vzporednih sekcijah.

Špela Guštin, Tomaž Podobnikar

18. konferenca Društva za varovanje okolja in GIS

Pacific Grove, Združene države Amerike, 26.–29. 7. 2015

Društvo SCGIS (www.scgis.org) vsako leto organizira konferenco, ki se je udeleži okoli sto udeležencev, ki se ukvarjajo z varstvom okolja in pri svojem delu uporabljajo geografske informacijske sisteme. Tema letošnje konference je bila »Pogled od zgoraj – daljinsko zaznavanje v ekologiji in varstvu okolja«.

TOMAŽ PODOBNIKAR

Slika: Konferenca je potekala v majhnem kraju Pacific Grove ob tihomorski obali z večno pomladjo, kjer poleti nikoli ni vroče, pozimi pa ne mrzlo.

Na uvodnem predavanju je Sasha Yumakaev predstavil letošnje štipendiste in program štipendiranja, John Schaeffer je predstavil dva nova učitelja, Michael P. Hamilton (ekolog, biolog in okoljevarstvenik, direktor Blue Oak Ranch Reserve) pa svoj prispevek k varstvu okolja.

V treh dneh so se zvrstile štiri tehnične delavnice o delu z orodjem *Spatial Analyst*, izdelavi spletnih predstavitev s kartami, besedilom in fotografijami (*Story Maps*), analizi z ArcGISom in vrsta predstavitev s predavanji in plakati. Med predstavljavci so bili tudi vsi letošnji štipendisti. Vsebine predstavitev so bile zelo različne: uporaba daljinskega zaznavanja za modeliranje habitatov, varstvo gozdov, analize sprememb rabe tal, kartiranje invazivnih rastlin in podobno.

Pomemben del konference je tudi dražba raznovrstnih predmetov, ki jih prinesejo udeleženci, s katero na zabaven način zbirajo sredstva za naslednje generacije štipendistov. Konferenca je potekala v sproščenem vzdušju in dala veliko možnosti za izmenjavo izkušenj z uporabniki geografskih informacijskih sistemov z vseh koncev sveta.

Špela Guštin, Tomaž Podobnikar

5. mednarodni kongres EUGEO 2015

Budimpešta, Madžarska, 30. 8.–2. 9. 2015

Mednarodni kongres EUGEO prirejajo vsaki dve leti. Letošnje leto je bil izveden petič, tokrat v Budimpešti pod naslovom *Convergences and divergences of geography in Europe*. Za organizacijo so poskrbeli člani Madžarskega geografskega društva v sodelovanju z Madžarsko akademijo znanosti in Univerzo

ROK CIGLIČ

Slika 1: Uvodni del simpozija je bil organiziran v prostorih Madžarske akademije znanosti.

PETRA GOSTINČAR

Slika 2: Pogled na vzhodni del Budimpešte – Pešto, ki je bila nekoč samostojno mesto na levem bregu Donave.

Loránd Eötvös. Uvodni del kongresa s svečanim uradnim odkritjem je bil organiziran v prostorih Madžarske akademije znanosti, glavnina kongresa pa se je odvila v univerzitetnem kampusu Lágymányosi.

Na kongresu je 650 udeležencev predstavilo 520 del, ki so bila razporejena v 60 tematskih sklopov, in 31 posterjev. Med predavanji so prevladovalе vsebine ekonomske, okoljske in politične geografije, med posterji pa klimatogeografije in geografije naravnih nesreč. Med tematikami so bile nekatere tudi povsem nove ali se na geografskih srečanjih redko pojavijo, na primer geografija in šport. Vabljenā predavanja so bila, tako kot sekcije, zelo raznolika in so pokrivala tematike fizične in družbene geografije:

- Jean Poesen: *Soil erosion hazard and mitigation in the Euro-Mediterranean region: do we need more research?*,
- Herman van der Wusten: *Imagined communities and practiced geopolitics*,
- Eleonore Kofman: *Mobilities and Migrations in Europe: a problematic dichotomy*,
- Michael A. Fullen: *Closed loop recycling and Physical Geography*,
- Peter Meusburger: *Knowledge environments. Some methodological considerations*,
- Judit Timár: *Convergences and divergences of geographies from an East-Central European perspective*.

Na kongresu je sodelovalo več predstavnikov iz Slovenije, ki so predstavili pisano paleto geografskih raziskav. Jernej Tiran (Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU) je predstavil rezultate dveh raziskav: *Urban-rural cleavage – an emerging cleavage in Slovenian politics?* in *Determining intra-urban differences of quality of residential environment: a case study of selected Slovenian cities*. Damir Josipovič (Inštitut za narodnostna vprašanja) je predstavil delo z naslovom *Transgression, appropriation, acculturation: 20 years of Dayton and the war of letters and place names in empty spaces*, Lučka Lorber (Oddelek za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Mariboru) pa *University research and development strategy as a mechanism for regional development in Slovenia*. Drago Perko, Mauro Hrvatin in Rok Ciglič (vsi Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU) so predstavili delo *Landscape diversity and hotspots of Slovenia*, Petra Gostinčar (Inštitut za raziskovanje krasa ZRC SAZU) in Rok Ciglič pa *Large-scale geomorphological mapping: fieldwork vs. GIS – examples from Slovenia*.

Obsežen zbornik povzetkov (*Congress programme and abstracts*; ISBN: 978-615-80307-0-0, 264 strani) je dostopen na spletnem naslovu: http://eugeo2015.com/images/downloads/programme_and_abstracts_eugeo2015.pdf.

Več informacij o dogodku, vključno s predstavitvami vabljenih predavanj in galerijo slik, najdete na naslovu <http://eugeo2015.com/>. Informacije o prihodnjih kongresih in drugih dogodkih, ki jih organizira združenje EUGEO, pa so dostopni na strani <http://eugeo.eu/>.

Rok Ciglič

Mednarodna znanstvena konferenca ob 150. obletnici rojstva Jovana Cvijića
Beograd, Loznica, Srbija, 12.–14. 10. 2015

V Loznici ob Drini se je leta 1865 rodil največji srbski geograf Jovan Cvijić. Ob tej priložnosti so Srbska akademija znanosti in umetnosti, njen Geografski inštitut Jovana Cvijića in Muzej mesta Beograda, pod pokroviteljstvom UNESCO, priredili mednarodno znanstveno konferenco.

Jovan Cvijić je bil geograf v najširšem pomenu besede – »kompleksen geograf«, če uporabim izraz pokojnega akademika S. Ilešiča. Ukvarjal se je tako s fizično kot z družbeno geografijo ter v marsikaterem polju geografskega udejstvovanja oral ledino. Doktoriral je na Dunaju pri znamenitem geografu – geomorfologu A. Pencku, ki ga je usmeril v raziskovanje krasa. Marsikatera geografska panoga, in to ne le v Srbiji, šteje Cvijića za svojega utemeljitelja ali vsaj najpomembnejšega predstavnika. Verjetno pa je v svetu najbolj prepoznaven, enako velja tudi za Slovenijo, zaradi raziskovanja krasa. Leta 1893 je objavil svoj doktorat z naslovom *Das Karsthänomen* (dve leti kasneje tudi v srščini z naslovom *Karst*), ki velja za temeljno delo krasoslovja. Cvijić je največ pripomogel, da so v mednarodno kraško terminologijo vključeni strokovni izrazi dolina, uvala, polje, ponor in hum ter da Slovenci uporabljamo izraz vrtača in ne kraška dolina. Cvijićeva dela o krasu citirajo po vsem svetu, a ker je večina njegovih del objavljena v srbskem jeziku (med letoma 1996 in 2000 so bila izdana tudi njegova zbrana dela v kar 14 knjigah), je najpomembnejši za slovanske raziskovalce ter za dežele, kjer je raziskoval in sicer deloval, to je predvsem Balkanski polotok s širšo okolico. Temu ustrezen je bil tudi odziv strokovnjakov, ki so se udeležili konference. Prišli so iz 15 držav: Avstrije, Bolgarije, Bosne in Hercegovine, Češke, Francije, Hrvaške, Italije, Madžarske, Poljske, Romunije, Rusije, Slovenije, Srbije, Švice in Turčije. Glede na pomen Jovana Cvijića za slovenske geografe in glede na pomen krasa ter njegovega raziskovanja za Slovenijo, slovenska udeležba ni bila prav velika, vsega skupaj pet Slovencev, med njimi eden s Tržaškega, en član Inštituta za raziskovanje krasa iz Postojne ter en član Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

ANDREJ KRANJČ

Slika 1: Udeleženci ekskurzije pod Cvijićevim spomenikom v Loznici.

Že na otvoritveni slovesnosti v Veliki dvorani srbske akademije v središču Beograda, na ulici Kneza Mihajla, se je pokazalo, kako Srbija ceni svojega največjega geografa, saj so na njej med drugimi govorili predsednik republike T. Nikolić, predsednik Srbske akademije znanosti in umetnosti (njen član je bil tudi J. Cvijić) V. Kostić, srbski minister za izobraževanje, znanost in tehnološki razvoj ter rektor beograjske univerze. Sledila je podelitev priznanj. Zlato plaketo je prejel tudi Inštitut za raziskovanje krasa; izročena je bila njegovemu predstavniku A. Mihevcu. Še isto dopoldne so bila na vrsti plenarna predavanja, med katera je bil uvrščen tudi prispevek pisca teh vrstic »*Impact of Cvijić on Slovene karstology and geomorphology*«, ki je udeležencem prenesel tudi pozdrave Geografskega inštituta Antona Melika in slovenske akademije.

Istega dne, to je v ponedeljek, so se popoldne pričela redna predavanja. Zaradi velikega števila prijavljenih in v glavnem tudi predstavljenih predavanj, je delo potekalo v treh vzporednih sekcijah. V treh manjših dvorinah se je tako zvrstilo kar 86 predstavitev. Za nekatera predavanja je bilo zanimanje tako veliko, da je bilo premalo sedežev in so morali poslušalci celo stati. Razpored predavanj po vsebinskih sklopih lepo kaže, da je bil Cvijić res vsestranski geograf. Naj jih kar naštejemo: geomorfologija in geologija, antropogeografija, politična geografija (Cvijić je po I. svetovni vojni sodeloval na konferencah o mejah prve Jugoslavije), etnologija, življenje in delo J. Cvijića, zadnji sklop pa je obsegal 12 različnih predavanj, ki jih ni bilo mogoče uvrstiti v nobenega od naštetih oziroma, ki niso povsem sodila v zasnovo konference.

Udeleženci iz Slovenije so najavili pet predavanj, predstavljena pa so bila štiri: poleg zgoraj omenjenega plenarnega, je A. Mihevc predaval o »*Jovan Cvijić and Slovene Karst*«, Mateja Ferk in M. Zorn z Geografskega inštituta Antona Melika sta bila med soavtorji predavanja »*Jovan Cvijić's research of the Pleistocene glaciation on the Balkan peninsula*«, D. Umek pa je predstavil »*Ethnicity on the paper: ethnographic mapping on the Italian-Yugoslav border*«. Na programu je bilo tudi predavanje Ingrid Slavec Gradišnik »*Jovan Cvijić and Slovenian ethnology*«, a ga nisem uspel zaslediti.

ANDREJ KRANJC

Slika 2: Tipična kraška pokrajina z osrednjega Balkana, torišče Cvijićevih raziskovanj.

Prvi dan konference je bilo deževno in hladno, tretji dan, ko je bila na sporedu celodnevna ekskurzija, pa je bilo vreme lepo, kot si ga je mogoče le želeti za terensko delo. Z avtobusom smo se prek ravnega južnega Srema in Mačve, skozi Šabac, pripeljali do Loznice v dolini Drine, pod Cerom, znanim iz I. svetovne vojne.

Loznica je rojstno mesto Jovana Cvijića, mesto, v katerem ni mogoče prezreti ponosa nad tem velikim srbskim geografom: glavni trg je Trg Jovana Cvijića, sredi stoji njegov nadnaravno velik kip (slika 1), ulica Jovana Cvijića, njegov muzej... Ker je Loznica precej oddaljena od Beograda, se v njej ni bilo mogoče kaj več posvetiti njenemu velikemu sinu. Še posebej, ker je v bližnji vasi Tršić rojstni kraj nič manj znamenitega srbskega znanstvenika in narodnega buditelja, Vuka Stefanovića Karađića (1787–1864). Poleg številnih etnografskih zanimivosti, kamor sodi tudi kosilo v krčmi, ki stoji še iz časov Vuka Karađića, je tam na ogled njegova rojstna hiša in muzej s presenetljivo lepo predstavljenim in dokumentiranim sodelovanjem Vuka Karađića z Jernejem Kopitarjem.

Potrditev pregovorne srbske gostoljubnosti je bil tudi sprejem, to pomeni obilno in kar razkošno večerjo, za vse udeležence, ki se je zavlekla pozno v noč.

Organizatorjem kljub dobremu namenu ni uspelo natisniti zbornika predavanj do začetka konference, a so obljubili, da bo zbornik nastal v najkrajšem času. Prepričan sem, da bo in da bo tako, kot je bila konferenca odlično pripravljena, tudi zbornik lepa in koristna publikacija.

Andrej Kranjc

